

af Udvalget:

3) I § 9, 2den og 3die Linie, forandres Ordene: „af Kommunen“ til: „af den eller de vedkommende Kommuner“.

Formanden: Mellem de tvende Endringsforslag, der til §§ 8, og 9 ere stillede af to ærede Medlemmer, er der et saadant indbyrdes Forhold, at, saafremt Forslaget til § 8, forkastes, saa bortfalder derved af sig selv det af dem stillede Forslag til § 9.

Jeg sætter de tre stillede Endringsforslag under Forhandling og skal give Ordet til den 1ste Landsdtingsmand for 9de Kreds.

Nasmusen: Mindretallet i Udvalget har troet at burde forelægge Landsdtinget det Spørgsmaal til Afgjørelse, om Offer fremdeles skal vedblive som en frivillig Sag, eller om det ialfald skal være tilladt at modtage Gaver. Som § 8 sidst blev vedtagen her i Landsdtinget, fortaar jeg den paa følgende Maade — tager jeg feil, saa beder jeg om at blive bedre underrettet — at, naar den begynder med de Ord: „Offering til Præsten paa Alteret er affkaffet“, da indtræder der i Bivikigheden med Hensyn til Høttidsofferet ingen anden Forandring, end at Tvangen til at yde det falder bort, og at der ikke maa blive offeret paa Alteret, medens Forpligtelsen iøvrigt som hidtil paahviler Enhver. Tilstanden vil altsaa derefter blive den samme, som den var før 1847, idet kun Evangsforanstaltningerne ophæves. Paa samme Maade kan jeg heller ikke indse, at der egentlig foregaar nogen Forandring med Hensyn til Accidenterne, navnlig naar jeg ser hen til den ærede Ordførers Udtalelser her ved Sagens 2den Behandling. Saavidt jeg erindrer, udtalte den ærede Ordfører nemlig, at Vønningerne vel iøvrigt vare satte meget smaa, men at det maatte forventes, at der vilde komme Noget ind ad Frivillighedens Vej. Mindretallet sætter Pris paa at faa en Affstemning her i Landsdtinget over de saaledes af mig nævnte Spørgsmaal, og det foreslaar derfor under Nr. 1, at der indsættes en anden Affattelse af § 8. Hvis dette vort Endringsforslag vedtages, ville Offer og Accidenter derved blive fuldstændig affkaffede,

idet Endringsforslaget tillige indeholder den Bestemmelse, at det paa tvende enkelte Undtagelser nær er forbudt at modtage Gaver. — I Overensstemmelse hermed have vi derhos tillige under Nr. 2 stillet et Forslag til § 9, som gaar ud paa at fastsætte den samme Bestemmelse for Skolelærernes Vedkommende, saaledes at de, naar Offer og Accidenter blive afløste, heller ikke maa modtage frivillige Gaver. Jeg maa herved desuden gøre opmærksom paa, at der er en Uoverensstemmelse mellem § 8 og § 9, som de nu lyde, hvilken jeg synes under alle Omstændigheder maa give Anledning til en Forandring. Dersom nemlig det Endringsforslag, som Mindretallet har stillet, ikke bliver vedtaget, saa bliver det fremdeles Skolelærerne tilladt at modtage Gaver og efter min Mening ogsaa at modtage frivilligt Offer, men det vil dog være en Urimelighed, om dette, naar Offer og Accidenter efter § 9 blive fuldstændig afløste, og naar der efter denne bliver givet fuldstændigt Bederlag derfor, desuagtet skal kunne blive ved som en frivillig Sag. Dette forekommer mig under alle Omstændigheder at være Noget, som ikke passer godt sammen. Jeg skal endnu kun paany anbefale Dtinget at stemme for vort Forslag under Nr. 1, for at man, som sagt, kan faa at se, hvorledes Landsdtinget stiller sig til det deri liggende Spørgsmaal i Lovforslaget, over hvilket Landsdtinget jo ikke tidligere har haft Leilighed til særskilt at stemme.

Ordføreren (Ploug): Jeg skal begynde med at rette en mindre korrekt Yttring, som jeg brugte ved denne Sags 2den Behandling. Min meget ærede Sidemand, det ærede Medlem for 4de Kreds (Sonne), syntes dengang at bebreide Udvalget, at det i Betænkningen havde sagt, at det havde været en vægtig Grund for alle og en afgjørende Grund for enkelte af Udvalgets Flertals Medlemmer til at slutte sig til det Forslag, som nu foreligger, at dette kunde sættes igjennem, medens det Forslag, som var kommet fra Folkethinget, ikke kunde ventes gennemført. I mit Svar derpaa yttrede jeg, at man vel var berettiget til at betragte det Spørgsmaal, hvilket af de